

32000O0006

C 325/14

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

21.11.2001

Wersja ujednoczona Wytycznych EBC/2000/6 z dnia 20 lipca 2000 r. w sprawie wykonania art. 52 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego po zakończeniu okresu przejściowego, zmienionych wytycznymi EBC/2001/10

(2001/C 325/12)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (zwany dalej „Traktatem”), w szczególności jego art. 106 ust. 1, oraz art. 12.1, 14.3 i 52 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 52 Statutu upoważnia Radę Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) do podjęcia niezbędnych środków w celu zapewnienia, że banknoty o nominałach w walutach o nieodwołalnie stałych kursach walutowych są wymieniane przez krajowe banki centralne (KBC) po ich odpowiedniej wartości nominalnej.
- (2) Artykuł 52 Statutu ma na celu zapewnienie wysokiego stopnia substytucyjności pomiędzy jednostkami waluty krajowej po przyjęciu kursów wymiany określonych w art. 123 ust. 4 Traktatu i pomiędzy jednostkami waluty krajowej a euro. W tym celu Rada Prezesów EBC zapewnia, że każdy krajowy bank centralny jest gotowy wymienić na banknoty euro, po kursie wymiany, każdy banknot emitowany przez KBC innego Państwa Członkowskiego nieobjętego derogacją.
- (3) KBC zapewniają, że banknoty innych uczestniczących Państw Członkowskich mogą być wymieniane na banknoty i monety euro lub, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, zapisywane na rachunku. Krajowe banki centralne zapewniają, że wymiana banknotów innych uczestniczących Państw Członkowskich na banknoty i monety euro może być dokonywana po wartości nominalnej. KBC są zobowiązane albo same zapewnić taką usługę, albo wyznaczyć agenta, który będzie świadczył taką usługę w ich imieniu.
- (4) Rada Prezesów EBC jest zdecydowana zapewnić, że każdy KBC będzie gotowy do wymieniania na banknoty euro, po kursach wymiany, wszystkich banknotów emitowanych przez KBC innego Państwa Członkowskiego nieobjętego derogacją.
- (4a) Uznaje się jako zasadę ogólną, że znacznie uszkodzone banknoty nie kwalifikują się do wymiany i że będzie czynione specjalne odniesienie w stosunku do niektórych kategorii banknotów, które będą wyłączone z

przepisów dewizowych; niektóre KBC uczestniczących Państw Członkowskich wprowadzą systemy znakowania w celu ułatwienia i ochrony wycofania z obiegu banknotów krajowych; w konsekwencji oznaczone banknoty będą wyraźnie wskazane pomiędzy banknotami, które nie kwalifikują się do wymiany; uznaje się za niezbędne zamieszczenie informacji o procedurach znakowania różnych Państw Członkowskich na stronie internetowej EBC.

- (5) Zgodnie z art. 12.1 i 14.3 Statutu, Wytyczne EBC stanowią integralną część prawa wspólnotowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszych Wytycznych:

- „KBC” oznacza krajowe banki centralne Państw Członkowskich, które przyjęły jedną walutę zgodnie z Traktatem,
- „uczestniczące Państwa Członkowskie” oznaczają wszystkie Państwa Członkowskie, które przyjęły jedną walutę zgodnie z Traktatem,
- „banknoty innych uczestniczących Państw Członkowskich” oznaczają banknoty emitowane przez KBC, które były legalnym środkiem płatniczym w dniu 31 grudnia 2001 r. i które przedstawiane są innemu krajowemu bankowi centralnemu lub wyznaczonemu agentowi w celu wymiany,
- „wymiana banknotów innych uczestniczących Państw Członkowskich” oznacza wymianę banknotów emitowanych przez krajowy bank centralny i przedstawianych innemu krajowemu bankowi centralnemu lub wyznaczonemu przez niego agentowi w celu wymiany na banknoty i monety euro lub uznania konta,
- „znakowanie” oznacza oznaczenie banknotów krajowych specjalnym charakterystycznym symbolem, np. dziurkami wykonanymi dziurkaczem, przeprowadzane przez upoważnione instytucje w ramach wprowadzania w życie środków prawnych podjętych na poziomie każdego uczestniczącego Państwa Członkowskiego w celu ułatwienia wycofania banknotów krajowych z obiegu,

— „wartość nominalna” oznacza wartość wynikającą z kursów wymiany przyjętych przez Radę UE na mocy art. 123 ust. 4 Traktatu, bez różnicowania na kurs kupna i kurs sprzedaży.

Artykuł 2

Obowiązek wymiany po wartości nominalnej

1. KBC, w przynajmniej jednym miejscu na terytorium swojego kraju, same lub przez wyznaczonego agenta, zapewniają, że banknoty innych uczestniczących Państw Członkowskich mogą być wymieniane, po ich odpowiedniej wartości nominalnej, na banknoty i monety euro lub na wniosek zapisywane na rachunku u instytucji dokonującej wymiany, jeżeli ustawodawstwo krajowe przewiduje taką możliwość.

2. KBC mogą ograniczyć liczbę i/lub łączną wartość banknotów innych uczestniczących Państw Członkowskich, które są gotowe przyjąć w odniesieniu do danej transakcji lub danego dnia.

Artykuł 3

Banknoty kwalifikujące się do wymiany

Banknoty innych uczestniczących Państw Członkowskich, które kwalifikują się do wymiany na podstawie niniejszych wytycznych, nie mogą być poważnie uszkodzone. W szczególności nie mogą składać się z więcej niż dwóch części tego samego banknotu złączonych razem lub uszkodzonych przez urządzenie zabezpieczające przed kradzieżą. Dodatkowo nie będą one oznaczone ani uszkodzone w sposób uniemożliwiający sprawdzenie oznaczenia.

Artykuł 4

Przepisy końcowe

Niniejsze wytyczne stosują się do wszystkich banknotów innych uczestniczących Państw Członkowskich, przedstawionych do wymiany pomiędzy dniem 1 stycznia 2002 r. a dniem 31 marca 2002 r.

Niniejsze wytyczne skierowane są do KBC uczestniczących Państw Członkowskich.

Niniejsze wytyczne zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.